

ministerens Skrivelse, hvor han erklærer sig villig til at gaae ind paa Aftalen, en Bestemmelse, som kan være vanskelig nok at fastholde, idet det nemlig der hedder, at Afgjøvelsen i sin Tid vil finde Sted efter nærmere Overenskomst mellem Dresundsfondet og Reservecfondet, men saaledes, at ingen af Parterne kommer til at lide noget Tab paa sin Capital — det er vanskeligt at forstaae dette, naar der skal lægges en forstandig Mening deri, og det er i ethvert Tilfælde klart, at der ikke er Overensstemmelse i dette det væsentligste Punkt af hele Aftalen, det er klart, at der ikke er en tilfredsstillende Overensstemmelse mellem Tilbud og Modtagelse. Jeg skal endelig bemærke, at Finantsministeren, idet han gjorde dette Tilbud, udtrykkelig har erklæret, at han veed, at Kongerigets Indenrigsminister ikke kan forpligte Reservecfondet, ikke kan forhindre, at den lovgivende Magt i sin Tid tager en Beslutning, som maa forhindre Indenrigsministeren i at opfylde Tilsagnet. Jeg skal fremdeles holde fast, at den daværende Indenrigsminister udtrykkelig har forbeholdt den lovgivende Magt Ret til at tage en saadan Bestemmelse; thi det er efter min Overbeviisning et meget væsentligt Moment med Hensyn til Afgjøvelsen af det Spørgsmaal, som her foreligger, om vi ere bundne eller ikke. Hensigten med Udvalgets Fleertals Forslag har været at komme fra denne uhyggelige Sag paa en for det Hele saa lidt besværlig og skadelig Maade som mulig; dets Hensigt har ganske vist været at paatale en Uregelmæssighed i Administrationen, at hævde den lovgivende Magts Herredømme over Reservecfondet, og at stille saavel den nuværende Indenrigsminister, som enhver tilkommende saa frit, at han kunde disponere over Reservecfondet, som han vilde og som han troede at kunne forsvare for den Repræsentation, for hvilken han bærer Ansvar. Der er paa ingen Maade sagt i Forslaget, at den Aftale, som er truffet mellem den daværende Indenrigsminister og Finantsministeren, skal brydes, det er der ikke

sagt og heller ikke meent; der er kun meent, at dersom den ærede Indenrigsminister eller hans Eftermand troer at kunne forsvare at fuldbyrde den Aftale, der er truffet med hans Formand og Finantsministeren, da kan han gøre det, men han maa vide, at han gjør det paa sit eget Ansvar, og det er, som sagt, kun Hensigten med Udvalgets Fleertals Forslag at give ham den Frihed, som er nødvendig, for at han kan gjøre det paa sit Ansvar.

Sfæhering: Jeg skal naturligvis ikke i dette Dieblis yderligere forfølge Begrundelsen af det Forslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal, hvortil jeg jo ogsaa hører, men jeg skal foreløbig føle mig tilfredsstillet ved den Begrundelse, vi nu have hørt; kun det skal jeg tilføje, at selv om der ikke forelaa Andet end den allerløseste Aftale, som gik ud paa en saadan Raadighed over Reservecfondens Midler, som Thinget eller Udvalget eller Udvalgets Fleertal, for at tale bestemtere, ansaae uhenigtsmæssig, skadelig og finantsiel farlig, saa vilde jeg ansee det for vor Pligt, som controllerende ligeoverfor den Myndighed over Reservecfondet, der er givet Ministeren, just fordi den er discretionair og ikke af politisk Natur, at benytte denne Myndighed til at træde imellem med saadanne Bestemmelser, at Misbrug af Reservecfondens Midler, saavidt det stod i vor Magt, i Tide kunde hindres og forebygges. Jeg siger kun dette for at holde fast, at der ikke behøves nogen anden Begrundelse af et Forslag af denne Natur end blot den: vi frygte for, at Reservecfondet kunde blive misbrugt; — det er nok; det er vor politiske Ret ligeoverfor den politiske Udøvelse af Ansvar.

Det Endringsforslag, jeg har stillet, er stillet, fordi det har forekommet mig, at jeg paa den Maade end yderligere kunde møde Regjeringen paa et Gebeet, hvor Sagen kunde finde en saa heldig og rimelig Afgjørelse, som i dette Dieblis kunde skee.